

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Józef Dołty

Protokolant Katarzyna Wojnicka

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej - Bogumiły Drozdowskiej,
w sprawie Z. R.

skazanej z art. 278 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 4 lutego 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanej
od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 29 lutego 2012 r.,

**oddala kasację, zaś wydatkami postępowania kasacyjnego
obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Z. R. została oskarżona o to, że od 5 maja 2008r. do 28 grudnia 2010r. w B., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie pobrała z kasy Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w B. różne kwoty pieniędzy, w ten sposób, że będąc w tym okresie główną księgową w Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w B. oraz składając bezpieczne podpisy elektroniczne za pomocą danych służących do składania podpisu elektronicznego, które zostały przyporządkowane do innych osób, doprowadzała do wielokrotnego realizowania przelewów na jej konto bankowe, z kont Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w B. kwot

całkowicie jej nienależnych bądź kwot w wysokości nienależnie powiększonej od tej jakie jej przysługiwały, skutkiem czego łącznie zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 115357,20 zł na szkodę Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w B., tj. o czyn z art.278§1 kk w zb. z art.47 ustawy z dnia z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2001r. Nr 130 poz. 1450) w zw. z art.II§2 kk w zw. z art. 12 k.k.

W akcie oskarżenia, na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. zawarto wniosek o wydanie wyroku skazującego Z. R. za zarzucony jej czyn i wymierzenie jej kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat, oddanie w okresie próby pod dozór kuratora i zobowiązanie do częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w B. kwoty 10 000 zł w terminie jednego roku od uprawomocnienia się wyroku oraz zwolnienie od kosztów postępowania.

Na posiedzeniu w dniu 29 lutego 2012 r., Sąd Rejonowy w B. wydał wyrok o treści uzgodnionej przez prokuratora i oskarżoną, z tym wyjątkiem, że określił termin naprawienia szkody na 3 lata od uprawomocnienia się wyroku.

Wyrok ten uprawomocnił się bez jego uzasadnienia i zaskarżenia przez strony.

Kasację od całości wyroku w dniu 1 czerwca 2012 r. złożył na niekorzyść skazanej Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na skazaniu oskarżonej Z. R. wyrokiem bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczeniu wobec niej na podstawie art. 72 § 2 k.k. obowiązku częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w okresie niezgodnym z treścią wniosku prokuratora, a tym samym odbiegającej od wiążących sąd uzgodnień dokonanych pomiędzy prokuratorem a oskarżoną.

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzut rażącego naruszenia wskazanych przepisów prawa procesowego jest oczywiście zasadny. Nie ulega też wątpliwości, że naruszenie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Jednak koniecznym warunkiem uwzględnienia kasacji jest wykazanie, wymaganego przez art. 523 § 1 k.p.k., stopnia tego wpływu. Musi to być wpływ „istotny”, porównywalny

co do wagi i doniosłości z bezwzględnyymi przyczynami odwoławczymi (choć oczywiście nie aż tej rangi), skoro sytuuje się te uchybienia obok powodów określonych w art. 439 k.p.k. Brak w uzasadnieniu kasacji jakichkolwiek argumentów świadczących o owej istotności. Podmiot szczególny ograniczył się do stwierdzenia, że „zaistniałe rażące naruszenie prawa w sposób oczywisty miało istotny wpływ na treść wyroku” (s. 4 kasacji).

Brak takiego ważnego, zasadniczego, podstawowego, a więc istotnego wpływu zaistniałego uchybienia na treść wyroku widać przez pryzmat rozstrzygnięć o kluczowym znaczeniu dla odpowiedzialności karnej oskarżonej. Zgodnie z umową stron Sąd skazał ją, wymierzył karę, orzekł o warunkowym zawieszeniu jej wykonania, oddał oskarżoną pod dozór kuratora sądowego, wreszcie – orzekł środek karny naprawienia części szkody w ustalonej wysokości.

Dla oceny o braku omawianej przesłanki (istotności wpływu na treść wyroku) niebagatelne znaczenie mają dwie dalsze okoliczności: po pierwsze, poszkodowany może dochodzić na drodze procesu cywilnego zasądzenia kwoty odpowiadającej wysokości całej szkody, a na podstawie tytułu wykonawczego żądać niezwłocznie egzekucji tej kwoty, i po drugie, nawet przy zachowaniu przez Sąd uzgodnionego terminu naprawienia części szkody, czas jej uregulowania mógłby być modyfikowany w postępowaniu wykonawczym. Możliwość taka wynika z dyspozycji art. 74 § 3 k.p.k. Sąd wykonujący orzeczenie na wniosek skazanego, sądowego kuratora zawodowego lub prokuratora byłby władny do wydłużenia czasu naprawienia szkody na okres wskazany w zaskarżonym wyroku, ale też w uzasadnionych wypadkach - nawet do jego skrócenia, gdyby ujawniły się okoliczności świadczące o możliwości szybszego naprawienia szkody przez skazanego.

Wreszcie, mimo doręczenia prokuratorowi jako stronie, odpisu wyroku, nie uznał on za stosowne zaskarżyć orzeczenia na niekorzyść oskarżonej. Prokurator przyjął więc zapewne, że zaistniała obraza przepisów postępowania nie mogła mieć wpływu na treść wyroku (art. 438 pkt 2 k.p.k.).

Podsumowując, nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest kasacja, nie powinien służyć korekcie uchybień, które nie miały istotnego wpływu na treść orzeczenia.

Kierując się powyższymi względami postanowiono o oddaleniu kasacji.

